

NØ 14

20. juli 1950

50. årgang

Feriehjem-nyt.

Ombygning — nye gaver — »Østrupdreng« som foreningens gæster.

Siden den 27. maj har ferielivet udfoldet sig med hele sin herlighed på Røsnæs. Efter nogle kolde og triste pinsedage har sommeren langsomt mandet sig op til et nogenlunde tilfredsstillende ferievejr. Men med sine lunefulde tilbøjeligheder bringer den af og til en gråvejrsdag til almindelig ærgrelse for de ferierende, der på en sådan dag spændt venter næste dags komme. For mange våde og grå dage i den sparsomme ferie på 8 à 10 dage ødelægger humøret og ferieglæden, selv om også feriehemmet med de dejlige omgivelser og den gode forplejning er idealet af et feriested.

For dejligt er der på vor ejendom ved Kalundborg fjord. År efter år er der kommet flere og flere goder; den gamle vandmølle er blevet fortrængt af udviklingen, og bygningerne rummer i dag alle moderne bekvemmeligheder. Der er således ikke meget, der fortæller om møllen, kun vandfaldet og den store vandgrav kan føre ens tanker tilbage til fordums dage.

Også i år kan hjemmet byde sine gæster noget nyt. Den populære musikstue — eller dagligstuen, som den også kaldes — hvor mange gemytlige timer med alskens underholdning er blevet tilbragt, har nu fået et mere moderne præg. Ved at man har nedlagt vindfanget og forlænget bygningen ud i flugt med hovedbygningen og forsynet den sydlige væg med et stort vindue i omtrentlig højde og bredde som væggen og den østlige væg med et vindue af samme størrelse som de to øvrige, er ikke alene stuen blevet lysere og venligere, men i størrelse mere velegnet til dens formål. Et smukt lagt egepar-

ketgulv har afløst det gamle bræddegulv, så variationerne i quickstep og tango eller »en gammel-daws« forhåbentlig bliver mere glidende. Foruden de hidtidige møbler er der tilvejebragt to nye skabe; et mindre i den gamle kakkelovns-niche og et stort bogskab, der som bekendt blev skænket til foreningens 50 års jubilæum af de kooperative forsikringsforeninger, »Vejlekassen« og »Uheldsforsikringsforeningen« samt Statsfunktionærernes Laaneforening. Af pladshensyn er klaveret udskiftet med et pianette.

Den yngste generation er der også tænkt på, både for at sikre den mod ulykker og af hensyn til lidt adspredelse under ugunstige vejrforhold.

Guldfiskedammen tiltrækker altid børnene og ikke mindst nu, hvor fiskebestanden er oppe på ca. 55 stk., må man forvente, at de små med iver vil følge fiskenes leg i sommersolen. Der er derfor foretaget en indhegning af de mest udsatte steder ved dammen, ligesom legepladsen er indrammet med et hegn, således at der nu kun er ind- og udgang til pladsen fra anlæget, ikke fra vejen, hvor der trods alt er nogen trafik. Den nye grund med sommerhuset øst for bygningerne er ligeledes dækket af et hegn mod vejen. Sommerhuset er frisket op med maling udvendig og indvendig og er nu indrettet som legestue med børnemøbler og -tapet; forskelligt legetøj fra Kay Bojesen findes i skabet.

Deroppe kan pigerne og drengene muntre sig, når de har lyst dertil, og hvis regnen sætter ind, kan de i læ fortsætte deres leg under hyggelige og fornøjelige omgivelser.

Vejrhane til feriehjemmet.

Skønt højt vejr med solskin er feriegæsterne eneste krav til vejrguderne under opholdet på hjemmet, hører det til dagens pligter at kende vindretningen, ikke mindst for lokomotivmanden, som er vant til under sin daglige gerning at orientere sig herom. Pens. lokomotivfører J. F. Hviid, Nyborg, havde derfor længe gået med planer om at fremstille en vejrhane til feriehjemmet. Hviid ønskede, det skulle være en rigtig vejrhane, ikke noget lokomotiv, som måske var mere symbolsk. Efter en af ham udarbejdet tegning har han med håndværkerens kyndighed og håndelag fremstillet netop den hane, der passer til hjemmet.

Et smukt stykke arbejde, der med forgyldt hane og bogstaver, som angiver verdenshjørnerne, over en forgyldt kugle ikke alene er til vejledning for gæsterne, men også en pryd for hjemmet, der atter har kunnet føje et stykke håndarbejde til sin gaveliste. Vejrhanen vil som kandelabrene, soluret, monogrammet og meget andet til sene tider stå som et minde om medlemmernes kærlighed til feriehjemmet og som et symbol om lokomotivmandens uddannelse.

Præmieobligationer til legatet.

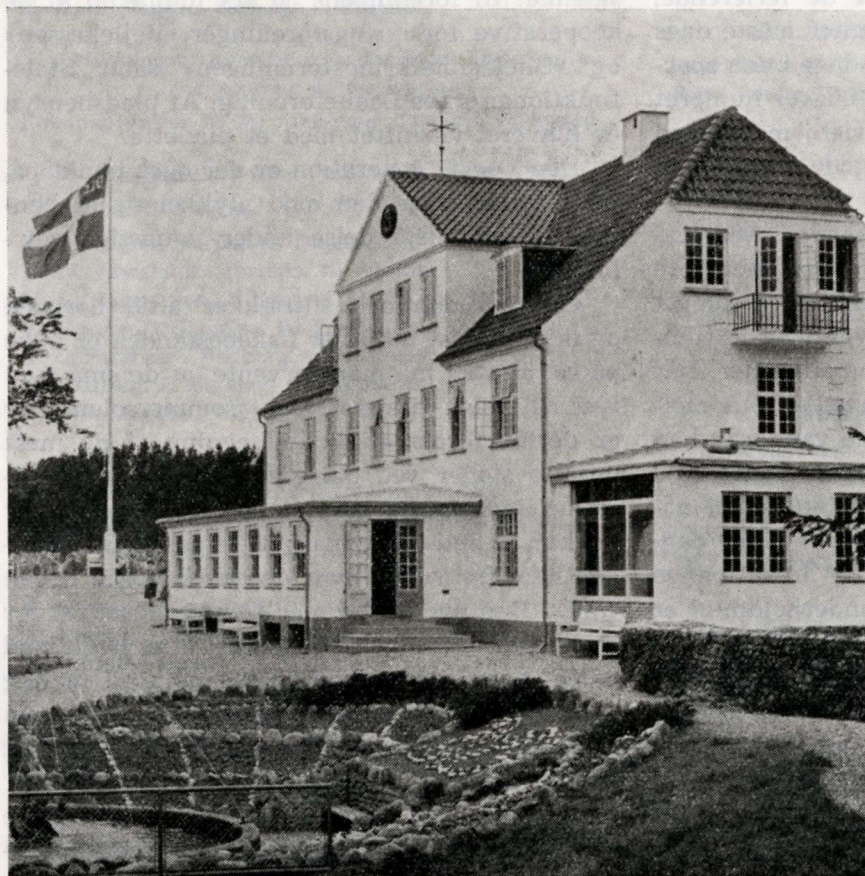
Som et supplement til sin tidligere penge-gave har pens. lokomotivfører V. P. Hansen, Aarhus, skænket legatet til rekreationsopholdet for trængende, svagelige medlemmer, disses hustruer eller enker efter medlemmer, 4 præmieobligationer.

Foruden deres værdi på 200 kr. kan de, hvis »Lykkens Gudinde« skulle finde deres numre under finansminister H.C. Hansens lodtrækning, forøge legatets kapital med et større eller mindre beløb. Vi håber heldet og lykken må følge Hansens storstillede gave.

Skænkede andele.

Siden kongressen i 1949 har følgende betænkt feriehjemmets kontante gavekonto med deres andel:

Lokomotivførerne M. Dick, Hg., O. Jensen, Ab., S. Thomsen, Gb., R. S. Petersen, Rd., L. G. Jensen, Ng., G. Loving, Gb., A. P. Andersen, Kh., K. Petersen, Fa., H. V. L. Hansen, Hgl., J. P. Viholt, Nøl., H. E. Jensen, Gb., J. J. Scheel-Paulsen, Sk., P. Jensen, Lg., Aa. Andersen, Ab., Th. Lindgreen, Ar., H. P. Petersen, Gb., H. Gro-

Ved feriehjemmets åbning var arbejdet med udvidelsen af musikstuen endnu ikke tilendebragt.

Vejrhanen knejser stolt fra hovedbygningens frontspids. I baggrunden det nye 4 × 5 m monogram-flag, forsikringsagenturforeningens jubilæumsgave til Dansk Lokomotivmands Forening.

Med godt humør og spændt på de kommende dages oplevelser tog de 8 af drengene sammen med kommunelærer N. Nielsen lørdag den 24. juni afsked med skoleinspektør Østrup på Københavns Hovedbanegaard.

sens børn, Ar., M. L. Mørch, Ng., K. Kristensen, Lg., J. E. Elmue, Næ., S. A. Andersen, Pa., S. P. Bjørnaa, Ar., H. J. F. Andersen, Es., J. Rylev, Ar., C. C. Larsen, Sg., og Ib Asmussen, Gb.

Til de mange nyanskaffelser, som gavekontoen anvendes til, og som bringer os i stand til stadigt at købe nyt til gavn og glæde for vore medlemmer og deres familier, bliver disse gaver os til stor hjælp. Til eksempel er den sidste udsmykning af musikstuen og børnestuen opnået ved gavekontoens eksistens.

9 af Østrups drenge som foreningens gæster.

Ved et beundringsværdigt arbejde søger skoleinspektør Østrup hver sommer at skaffe stenbroens børn et tiltrængt ophold på landet. Ingen har med større interesse end han stiftet bekendtskab med Københavns piger og drenge, der under vanskelige forhold lever i baggårdene, hvor solens stråler aldrig trænger igennem og bringer den sommersundhed, som skal være barnets modstandskraft i den mørke vintertid. Ved en uegennyttig indsats har Østrup skaffet mange af disse små samfundsborgere på landet i sommermånederne, men ikke altid lykkes det ham at få plads til dem alle.

Da feriehjemmet derfor fra 24. juni til 1. juli havde 3 store dobbeltværelser og et enkeltværelse ledigt, besluttede feriehjemsudvalget at tilbyde skoleinspektøren at tage 9 drenge i pleje. Hjemmets personale kunne imidlertid ikke påtage sig opsynet med drengene, hvorfor vi måtte appellere til en skolelærer om at overtage dette hverv. Kommunelærer Niels Nielsen, Lykkeboskolen, Valby, stillede sig beredvillig til rådighed, til trods for, at han netop i de dage skulle

tilbringe noget af sin ferie med sin familie på Bornholm, og efter den 1. juli skulle gennemgå et 3 ugers kursus som et supplement til sin uddannelse.

Ved hans velvillige hjælp lykkedes det altså at gennemføre planen, og lørdag den 24. juni kunne den lille skare med hovedkasserer K. Svendsen som vejleder starte fra Københavns Hovedbanegaard.

Det blev uden tvivl begivenhedsrige dage for dem alle. Kommunelærer Nielsens enestående evne til at beskæftige drengene med leg, badning etc., økonoma frk. Petersens moderlige omsorg og personalets hjælpsomhed gav gutterne nogle uforglemmelige dage.

Men det blev heller ikke alene feriehjemmet og den nærmeste omegn, de fik stiftet bekendtskab med. Pens. lokomotivfører C. M. Høier, der netop holdt ferie på den tid, forlængede på grund af drengenes besøg sit ophold og viste de små gæster Nostrup sogns seværdigheder, hvortil Høier gennem sine mange feriehjemsophold har et godt kendskab. Raklevs historiske kirke, Kalundborg radiostation, rævebakkerne og m. a. blev beset, hertil kom en vellykket udflugt sammen med hjemmets øvrige gæster til Asnæs på den anden side af fjorden. Et besøg i Kalundborg blev benyttet til at hilse på lokomotivmænd i aktivitet på maskinen, og samtidig satte Høier drengene ind i dampmaskinens enkeltheder og lokomotivpersonalets opgaver.

Med disse mange hjælpsomme menneskers bistand, den gode forplejning, den sunde luft og hvad ellers »Perlen« på Røsnæs har af gode egenskaber, håber vi, om end det kun blev et ophold på 8 dage, at drengene følte lidt af livets goder hos lokomotivmændene.

Alle formaliteterne må bringes i orden inden afrejsen. Skoleinspektør Østrup kontrollerer drengenes navne med kommunelærer N. Nielsen og hovedkasserer K. Svendsen.

Statsbanernes driftsindtægter og driftsudgifter

i finansåret 1949/50.

En oversigt over de økonomiske bevægelser indenfor Statsbanerne i finansåret 1949/50 foreligger nu. Som det var forudset, er underskuddet i det forløbne år steget i forhold til finansåret 1948/49. Iøvrigt oplyses følgende om resultatet af driften i forhold til 1948/49:

Indtægten af *personbefordringen*, ca. 198,7 mill. kr., faldet med 0,7 mill. kr.

Indtægten af *godsbeholdningen*, ca. 109,3 mill. kr., faldet med ca. 4,7 mill. kr., indtægten af *postbefordringen*, ca. 13,7 mill. kr., steget med ca. 0,3 mill. kr. og forskellige *andre indtægter*, ca. 16,7 mill. kr., steget med ca. 4,3 mill. kr. Alt i alt er driftsindtægterne, ca. 338,4 mill. kr., faldet med ca. 0,8 mill. kr.

De *egentlige driftsudgifter*, ca. 379,3 mill. kr., er steget med ca. 12,7 mill. kr.

Driftsregnskabet er således ca. 13,5 mill. kr. ringere end i fjor, og det samlede regnskabsmæssige resultat af driften, under medregning af stigende afskrivning og forrentning, bliver, at der i 1949/50 er et underskud på ca. 65,1 mill. kr., medens der i 1948/49 var et underskud på ca. 47,4 mill. kr.

Ved sammenligning bør det erindres, at Statsbanerne fra 1. april 1949 overtog driften af de sydfynske baner, og at dette naturligvis i relativt betydelig grad har påvirket såvel driftsindtægterne som driftsudgifterne og for driftsindtægternes vedkommende formindsket den nedgang, der skyldes nogen trafiknedgang især i godsbeholdningen.

Stigningen i driftsudgifterne skyldes overvejende stigninger på lønningskonti (herunder lønninger til personale på sydfynske baner) samt stigning i andre udgifter (materialer o. s. v.) til vedligeholdelse af anlæggene, det rullende materiel samt skibe og færges.

Årsmøde hos de svenske lokomotivmænd.

De svenske lokomotivmænd, der danner 14—15 distrikts-organisationer under Svenska Järnvägsmannaförbundet, afholder årligt et 2-dages møde for at tage stilling til de specielle lokomotivmandsproblemer inden for forbundet.

Dette års møde, der fandt sted 1. og 2. juni, behandlede en dagsorden på 16 punkter. Heraf var, foruden formandens beretning, punkt 11 — indkomne forslag — det mest omfattende punkt. Ikke mindre end 28 forslag, dels fra distrikternes forskellige afdelinger, dels fra lokmannadistriktets styrelse, skulle der tages stilling til.

Problemerne hos vore svenske kolleger adskiller sig naturligvis ikke væsentligt fra vore egne. Lønningsbestemmelser, uniformsregulativ, tjenestetidsregler, kørselsfordelinger og lokomotivers samt motorvognes bemanning var mødets hovedemner. Det sidste var ikke mindst det, der optog mødedeltagerne mest. Man ønskede fortsat rangerloko og motorvogne 2-mandsbetjente, et spørgsmål, som jernbanestyrelsen fornylig havde taget op til drøftelse med organisationen. Fra enkelte afdelinger gav man udtryk for, at tjenestekøreplanerne ikke var tilfredsstillende, men burde udvides til også at indeholde de tilladte maksimumhastigheder for stationernes forskellige togveje. Distriktsformanden, lokomotivfører A. Malm, oplyste i denne forbindelse, at han under en studierejse i anden anledning med repræsentanter fra jernbanestyrelsen til Svejts og Frankrig fra disse lande havde indhentet oplysninger om de tidstabeller, der udleveres til lokomotivpersonalet, uden dog at have fået noget helt tilfredsstillende resultat.

I mødet deltog 103 stemmeberettigede, men til trods for denne ret omfattende repræsentation kom man på en let og saglig måde gennem dagsordenen. Den svenske mødeteknik er tiltalende, ordstyrerens ret store myndighed bl. a. under afstemningerne giver en god styrke i sagernes behandling.

Traditionen tro havde man igen i år valgt lokomotivmændenes feriehjem på Särö som mødested. Foruden repræsentanterne fra de 78 afdelinger var der indbudt gæster fra forbundsstyrelsen og lokomotivmandsorganisationerne i Norge og Danmark.

	April—marts		1949/50	
	1949/50	1948/49	Forøgelse	Formindskelse
Personbefordring	198.750.000	199.420.000		670.000
Gods- og kreaturbefordring	109.240.000	113.970.000		4.730.000
Postbefordring	13.740.000	13.420.000	320.000	
Andre indtægter	16.640.000	12.370.000	4.270.000	
<i>Indtægt i alt:</i>	338.370.000	339.180.000		810.000
<i>Driftsudgifter</i>	379.240.000	366.590.000	12.650.000	
<i>Driftsoverskud</i>	÷40.870.000	÷27.410.000		13 460.000
Afskrivning	8.410.000	6.790.000	1.620.000	
Forrentning	15.800.000	13.170.000	2.630.000	
<i>Statens tilskud til driften</i>	65.080.000	47.370.000	17.710.000	

V A N D

Af maskiningeniør E. Risbjerg Thomsen.

Enhver lokomotivmand kender fra den daglige gerning den betydning, det har for jernbanedriften, at der til damplokomotiverne anvendes det bedst mulige vand, og ingen jernbanemand skulle derfor mere end netop lokomotivmanden være interesseret i forbedringer på dette område og have mulighed for at forstå betydningen af at få fjernet de mange ulemper, som følger med anvendelsen af dårligt egnet og ikke tilstrækkeligt behandlet vand til lokomotivbrug.

Når en lokomotivkedel tilsættes med kedelsten på rør og i fyrkasse, vil det isolerende stenlag give en dårligere udnyttelse af varmen fra fyret, og dette skal nok mærkes på kulforbruget — ikke mindst af den, der svinger skovlen. Vandets evne til, på grund af tæring og på grund af kedelstendannelser og deraf følgende overophedning af ildberørte overflader, at kunne give årsag til beskadigelser af rør og andre dele i kedlen, skal også nok mærkes af den, der dagligt betjener lokomotivet. At kedelsten kan sætte sig på de mest generende steder, i kedelventiler, i injektorer og i andre ventiler og ledninger, kendes ligeledes af enhver lokomotivmand, ofte som et temmeligt ubehageligt minde om de deraf følgende vanskeligheder med svigtende vandpåsætning og lignende.

Endeligt og ikke mindst i betydning er der de ulemper, som følger med »uroligt vand«. Den, der har været udsat for at fremføre tog med et lokomotiv, hvor vandet i kedlen er så levende, at det har mere tilbøjelighed til at ville koge over og gå ud gennem cylindrene end til at blive i kedlen og forvandles til damp på reglementeret måde, kender disse ulemper og ved, at der under sådanne forhold er dårlig brændselsøkonomi, vanskelighed ved rettidig togfremførelse, mulighed for at blyskruerne smelter ved svigtende påpasselighed og sandsynlighed for, at smøreolien i cylindrene bortskylles af vandet, i værste tilfælde eventuelt at en

cylinderbund sprænges på grund af vand i cylinderen.

Foruden at det har været kendt, at der i den daglige drift forekommer disse uheldige forhold, har det også længe været klart for Statsbanernes teknikere, at der ved ikke at anvende det rette vand, behandlet på bedst mulige måde, fremkommer meget væsentlige udgifter til materialer og arbejdskraft ved korte udvaskeperioder, hyppigt forekommende reparationer m. m., som det ville være af største økonomiske betydning at kunne nedbringe mest muligt.

Fra meget langt tilbage i tiden har man derfor i stor udstrækning søgt at fremskaffe det bedst mulige vand til Statsbanernes vandforsyningsanlæg, hvilket vil sige det vand, som indeholder færrest af de stoffer, der danner kedelsten og slam ved opvarmning i kedlen eller giver tendens til uroligt vand og eventuelt til tæringsangreb. Ved boringer efter vand har man søgt at fremskaffe vand med sådanne egenskaber, og hvor det rette vand ikke har kunnet fremskaffes fra grundvandet, har man ofte taget overfladevand fra søer eller åer i anvendelse, selv om dette har krævet udgifter til lægning af lange vandledninger.

Efterhånden blev man imidlertid klar over, at en behandling af vandet med kemikalier var hensigtsmæssig, når de værste ulemper skulle undgås, og indretningen af vandrenserier påbegyndtes, navnlig ved de større vandforsyningsanlæg. Som forholdene lå med hensyn til det forhåndenværende råvands forskellige beskaffenhed, har udviklingen været således, at der i 1. Distrikt, hvor råvandet er hårdt (oftest 16—24 hårdhedsgrader), er blevet ibrugtaget et forholdsvis stort antal vandrenserier, medens der i 2. Distrikt, hvor en væsentlig del af råvandet kun er middelhårdt (8—16 hårdhedsgrader) kun i ringe omfang er indrettet vandrenserier.

Ved behandlingen af vandet med kalk og soda (eller med natronlud) i vandrenserierne opnår man, inden vandet tilføres kedlen, at få udfældet en væsentlig del af de stoffer (navnlig dobbeltkulsur kalk og gips), som ellers ville udfældes i kedlen som sten ved vandets opvarmning. Imidlertid kan de nævnte stoffer ikke fjernes helt ved behandlingen i vandrenserierne, og desuden gør der sig det forhold gældende, at vandets indhold af opløste stoffer som regel forøges ved den kemiske behandling, hvilket forøger tilbøjeligheden til »uroligt vand«.

Da lokomotiverne endvidere, samtidig med at

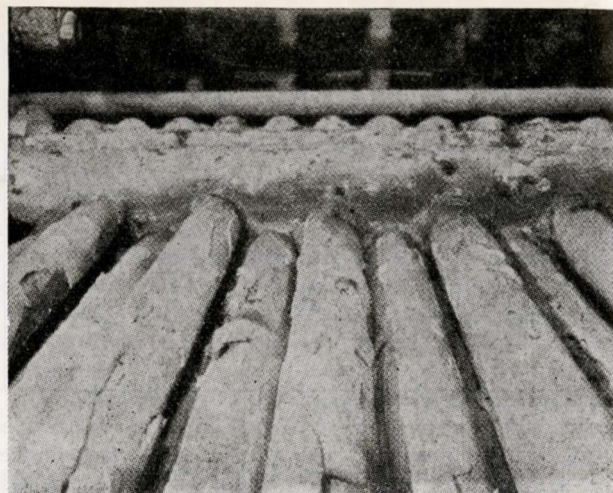
de blev forsynet med rensat vand fra vandrenserierne, også fik urensat vand på mange stationer, hvor vandrensningsanlæg ikke fandtes, og hvor det eventuelt ikke ville være økonomisk forsvarligt at indrette vandrensningsanlæg på grund af det ringe vandforbrug, var resultatet i det store og hele, at selv om der var sket stor forbedring i forholdene, efter at der var ibrugtaget vandrenserier, var forholdene endnu ikke tilfredsstillende.

I de senere år har man ved Statsbanerne ved anvendelse af det danske produkt Reffo, som til sættes kedlerne efter udvask, søgt at omdanne så meget som muligt af den eventuelle kedelsten til slam, og noget resultat er også opnået herved. Ved indførelse af skummehanen har man søgt at modvirke tendensen til uroligt kedelvand, idet der ved brug af skummehanen, som altid skal holdes åben under kørsel, lukkes urent vand med indhold af opløste stoffer og slam, der er opslemmet i vandet, ud af kedlen, således at en alt for stor urenhed af kedelvandet kan undgås. Desværre må det siges her, at erfaringen har vist, at lokomotivpersonalet ikke altid har haft tilstrækkelig interesse for og forståelse af at benytte skummehanen og at sørge for, at denne holdes i orden.

De indtil den allerseneste tid opnåede resultater kan endnu ikke siges at være tilfredsstillende. Der anvendes alt for store udgifter på udvaskning og på rør- og kedelreparationer, brændselsøkonomien er ikke tilstrækkeligt god, fordi der stadig afsættes sten i kedlerne, og udnyttelsen af lokomotiverne kunne være bedre, ligesom det urolige kedelvand stadig kan optræde og bevirke forstyrrelse i toggangen.

Med de nuværende meget høje kulpriser får det imidlertid den allerstørste betydning, dersom der kan spares kul ved, at der køres med helt rene lokomotivkedler. Når det tages i betragtning, at Statsbanerne bruger for op mod 40 millioner kroner årligt til kul til damplokomotiverne, vil det kunne forstås, at der kan spares meget store beløb, dersom udnyttelsen af kullenes varmeevne forøges med blot nogle få procent. Og iøvrigt må det jo siges, at Statsbanernes hele økonomi ligger således, at det må opfordre til, at der på alle områder, hvor der er mulighed herfor, søges opnået så store besparelser som muligt.

Det er da naturligt, at man ikke alene forsøger at forbedre det bestående system for vandbehandling ved Statsbanerne så meget som muligt, men også søger at lære mest muligt af de fremskridt, der er sket ved andre landes jernbaner på vand-

Kedelstensdannelser på rørene i en lokomotivkedel fra de franske jernbaner før anvendelsen af intern vandbehandling.

(Efter Editions Science et Industrie).

behandlings område ved indførelse af nye metoder for behandling.

Ved betragtning af forholdene i andre lande ser man da, at de steder, hvor der er sket en virkelig forbedring af forholdene, er dette opnået bl. a. ved en udstrakt anvendelse af det, man kalder intern behandling af kedelvandet. Den interne behandling foretages på den måde, at de kemikalier (i blanding med forskellige plantestoffer), som anvendes i vandbehandlingen, sættes til vandet enten i tenderen eller i vandtårnet, og virkningen indtræder da først ved vandets opvarmning i selve kedlen. Ved intern behandling med de rette produkter og anvendt på den rette måde, således at intet vand tilføres kedlerne, uden at det er tilsat det rigtige forhold af behandlingsmidlerne, opnår man, at al stendannelse i kedlerne forhindres og erstattes med slamudfældning, medens slammet ved behandlingen får en sådan karakter, at det ikke får tendens til at sætte sig fast på de ildberørte flader eller til at klumpe sig sammen, men tværtimod holdes svævende i kedelvandet, hvorved man lettere kan få det med ud ved udblæsningen af vand fra kedlen gennem skummehane eller lignende.

Intern behandling blev først taget i anvendelse i U. S. A. og er i de sidste årtier kommet i brug ved alle de førende jernbaneselskaber i U. S. A., ved al vandbehandling på de franske jernbaner og i stor udstrækning i England, Italien, Persien og flere andre lande. Der anvendes i disse lande forskellige produkter til behandlingen, men selve princippet er overalt det samme, og overalt gælder det, at der dels med mellemrum må fore-

tages en kontrol med såvel det behandlede fødevand som med vandet i kedlerne, og dels må sørges for, at den nødvendige udblæsning af vand fra kedlerne med absolut sikkerhed bliver foretaget, da dette er en nødvendighed for hele systemets virkemåde.

Den interne behandlingsmåde anvendes for det første til vand, der ikke er rensat i vandrensere, og da navnlig hvor der er tale om vandforsyninger med ikke særligt stort vandforbrug eller ikke ret hårdt vand, og for det andet til efterbehandling af vand, der er rensat i vandrensere, og hvor det gælder om at fjerne resthårdheden og give det i kedlerne dannede slam den rette karakter. Der meldes fra alle de nævnte lande, hvor den udvidede vandbehandling er taget i brug, om gode resultater i form af besparelser i brændselsforbrug, nedsatte omkostninger ved vedligeholdelse og reparation af lokomotiverne og lettelser for personalet i driften under togfremførelse.

Som nævnt er udblæsningen (skumningen) af største betydning ved den interne behandling, og det er også indlysende, at når kemikalierne sættes direkte til vandet, får man foruden de tidligere nævnte opløste stoffer i vandet også slamudfældning i kedlerne. Der vil da kunne fremkomme tendens til uroligt vand, dersom mængden af de opløste stoffer ikke holdes nede ved stadig udblæsning af vand, og endvidere må slammængden i kedlerne selvsagt også holdes nede ved udblæsning.

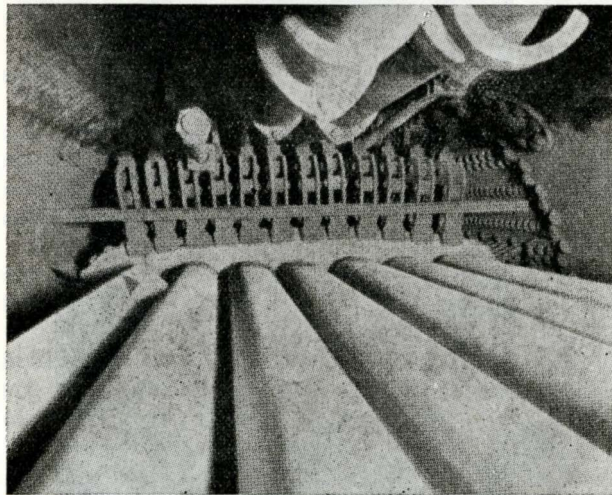
I de senere år har man også opnået at kunne forbedre behandlingen af vandet i vandrensere, idet der dels er fremkommet forbedrede konstruktioner, og dels andre metoder ved behandlingen. En metode, der er fremkommet til yderligere blødgørelse af vandet i vandrensere, er anvendelsen af kemikaliet natriumaluminat. Ved at tilsætte dette kemikalie sammen med de øvrige produkter som kalk og soda, der anvendes ved rensningen, kan man, når vandets karakter egner sig hertil, opnå at fjerne en større del af vandets hårdhed, end det ellers er muligt.

Ved de forskellige forbedringer af behandlingen i vandrensere fremkommer der som regel en forøgelse af vandets indhold af opløste stoffer. Noget kommer fra det ved den rette vandrensningsproces nødvendige kemikalieoverskud, andet findes allerede i råvandet (f. eks. almindeligt kog-salt) og endelig dannes der noget ved nedbrydningen af de hårhedsdannende stoffer i råvandet. Forøget skumning gennem skummehane bliver derfor nødvendig.

Forøgelsen af skumningen såvel ved den interne behandling af vandet som ved den forbedrede behandling i vandrensere medfører naturligvis et varmetab. Dette tab er imidlertid ikke nær så stort, som man ofte forestiller sig. Da det jo ikke er damp, men varmt vand, man skummer af, bliver varmetabet i virkeligheden kun 1 à 2 procent ved en udblæsning af vand svarende til omkring 5 procent af vandforbruget, og dette varmetab skulle mere end opvejes ved den besparelse i kulforbruget, der skyldes de rene kedler.

Imidlertid er der i de allersidste år fremkommet nye midler til vandbehandlingen, de såkaldte »antiskumningsmidler«, og det viser sig, at ved anvendelsen af disse midler kan den nødvendige grad af skumning formindskes stærkt. Når antiskumningsmidlerne tilsættes i blot ganske ringe mængde, bliver det muligt at holde en langt større koncentration af opløste salte i kedelvandet, uden at vandet bliver uroligt, og udblæsningen af vand fra kedlen kan da nedsættes i tilsvarende grad. Specielt for vore forhold med de høje kulpriser må det forventes, at anvendelsen af antiskumningsmidler vil være af betydning, og det må forventes, at anvendelsen af disse midler også vil betyde lettelser for personalet i driften. Det må dog bemærkes, at selv om graden af skumningen kan formindskes ved anvendelse af antiskumningsmidlerne, er det dog stadig, også ved brugen af disse midler, en absolut betingelse for gunstige resultater af vandbehandlingen, at skumning til stadighed foretages.

(Fortsættes.)

Rørene i en lokomotivkedel på de franske jernbaner efter at lokomotivet har kørt 40 000 km med intern vandbehandling.

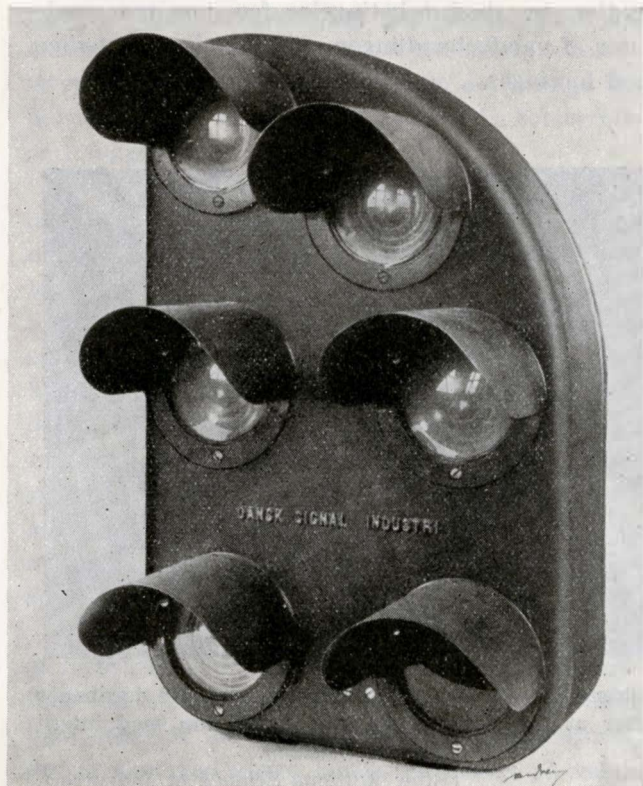
(Efter Editions Science et Industrie).

Dværgsignaler.

Som tidligere omtalt her i bladet står statsbanernes signalreglement foran en umiddelbar udvidelse med hensyn til dværgsignaler. De første af disse er nu fremstillet, og afdelingsingeniør Wessel Hansen, Statsbanernes Signalvæsen, skriver i den anledning i »Vingehjulet« nr. 19 følgende:

A/S Dansk Signal Industri har nu udført en ny type dværgsignal. I dette anvendes et dobbelt linsesystem med 17,5 mm brændpunktsafstand, belysningsvinkel 142° og lysåbning 110 mm, nyttevirkningen af lyset fra lampen bliver ca. dobbelt så stor som tidligere. Det er derfor muligt at gå over til en anden lampetype med et mindre wattforbrug. Det er Statsbanernes hensigt at benytte samme lampe, som anvendes i retningsvisere, 17 volt, 0,5 amp. d. v. s. 8,5 watt eller ca. en trediedel af tidligere forbrug.

Det nye dværgsignal er i sin helhed en forbedring i forhold til tidligere konstruktioner. Lamperne er lettere tilgængelige for udskiftning, linserne er lettere tilgængelige for rengøring m. v. Yderlinsen vil ikke blive matteret, men foran linsen sættes et beskyttelsesglas, der enten kan være matteret, glat, af klart eller farvet glas.

Den gensidige Uheldsforsikrings-Forening for de danske Statsbaners Personale.*Repræsentantskabsmøde*

afholdtes torsdag den 25. maj 1950 kl. 17,00 i selskabslokalerne, Rømersgade 24, 1., København.

Til repræsentantskabsmødet er organisationernes repræsentanter indbudt således:

Jernbaneforeningen: billetkasserer P. From Hansen, overtrafikassistentene C. A. A. Larsen og M. S. Lyngesen, stationsforstander F. Remfeldt, trafikinspektør Johs. Okkels, trafikkontrolør Carl Andersen, pens. trafikkontrolør A. Heede.

Dansk Jernbane Forbund: forretningsfører P. Madsen, overportørerne N. Meldgaard Kristensen og N. Kolding, pakmester C. M. Albrechtsen, remisearbejder J. C. Kristensen, signalformand M. C. Jensen, overmatros H. Rasmussen.

Fællesorganisationen DSB: maskinarbejderne Hj. Jensen og P. Jørgensen, arbejdsmand Aage Hansen.

Dansk Lokomotivmands Forening: lokomotivførerne E. Greve Petersen, Sv. Suneson og V. Bundgaard.

Tillige har vi indbudt foreningens æresmedlemmer.

- fhv. forretningsfører Ch. Petersen,
- togfører P. D. Pedersen,
 - borgmester Oluf Andersen,
 - trafikinspektør L. Rønnefeldt,
 - regnskabsfører Chr. Schmidt,
 - snedker Laur. Hansen,
 - lokomotivfører Sophus Jensen.

Fra hr. Rønnefeldt har vi imidlertid modtaget meddelelse om, at han, der lige er kommet op fra et længere sygeleje, ikke har kunnet tage mod vor indbydelse, men sender sin bedste hilsen til foreningen og ønsker den held og fremgang.

Tillige har vi indbudt vort skadeudvalg: togfører N. J. Olsen og fhv. banearbejder N. C. Madsen, der begge er kommet tilstede.

Som skik og brug er, har vi ønsket at se repræsentanter her fra de øvrige kooperative foreninger, og fra »Vejlekassen« — eller som den rettelig hedder »Statsbanepersonalets private gensidige Hjælpekasse« — har vi fornøjelsen at se vor gamle ven, forretningsfører Mandrup Poulsen, og fra Forsikringsforeningen er mødt Chr. Vejre.

Repræsentantskabets formand, overtrafikassistent M. S. Lyngesen, åbnede mødet. Bød alle tilstedeværende velkommen og konstaterede, at mødet var lovligt indvarslet, takkede de gæster og æresmedlemmer, der havde efterkommet foreningens indbydelse til at overvære mødet samt udtalte mindeord over maskinarbejder O. D. Johansen.

Til protokolfører valgtes P. From Hansen.

Dagsorden.

1. Protokollen fra sidste repræsentantskabsmøde.
2. Beretning og regnskab.
3. Valg i henhold til vedtægtens § 10.
4. Fastsættelse af lønninger.
5. Eventuelt.

ad dagsordenens punkt 1, — protokollen.

Protokollen fra sidste repræsentantskabsmøde godkendtes uden diskussion.

ad dagsordenens punkt 2, — beretning og regnskab.

Forretningsfører J. K. F. Jensen: D'hrr. repræsentanter har modtaget vor årsberetning og opgørelse over årets skadetilfælde, hvorfor der ikke vil være grund til at gå i detaljer ved at referere det, der er trykt.

Til virksomheden skal jeg kun knytte nogle enkelte bemærkninger vedrørende antallet af skadetilfælde og den regnskabsmæssige stilling.

Ser vi på afvigte års virksomhed, bemærker man straks, at antallet af skadetilfælde er steget væsentligt både i antal og procentvis i forhold til medlemsantallet.

Samtlige skadetilfælde har udgjort 7,57 mod henholdsvis 6,88 sidste og 6,79 forrige år.

Stigningen i skadetilfældenes antal falder praktisk talt udelukkende på dagpengeerstatningerne, idet antallet af døds- og invaliditetserstatningerne er henholdsvis 6 og 29 mod 5 og 21 forrige år, så de to forsikringsarter er ikke alarmerende.

Derimod er dagpengeerstatningerne steget fra 432 i fjor til 526 i år; det kan være tegn på, at vore medlemmer er blevet mere påpasselige med at anmelde de skader, de kommer ud for, men det kan også være tegn på, at de er blevet mindre påpasselige over for de farer, der møder dem i det daglige arbejde eller uden for arbejdspladsen.

Alligevel er årets gennemsnit 7,57 ikke ængstende, når vi sammenligner det med f.eks. de sidste 10 års gennemsnit, der er på 8,40.

Blandt de afgjorte sager er to krigsskader, således at der nu henstår 4 krigsskader som ikke-afgjorte. De to krigsskader har kostet os 2000 kr., men vi er alligevel ikke kommet op på de 35 000 kr., repræsentantskabsmødet i sin tid vedtog at stille til rådighed for dette formål.

De afgjorte invaliditetssager har for 2 trediedele af tilfældenes vedkommende været små forsikringer, d. v. s. på 1—3000 kr., kun $\frac{1}{3}$ var på 4000 kr. og derover.

Det er almindeligt kendt, at foreningen er meget large over for anerkendelsen af skadetilfælde, der ikke anmeldes inden for den i forsikringsbetingelserne fastsatte frist på henholdsvis 8 dage for A- og 21 dage for B-forsikringer. Når der ved anmeldelsens fremsendelse kan gives sådanne oplysninger, at rigtigheden af anmeldelsen er rigtig, tager vi ikke hårdt på forsinkelsen. Men der er ved at snige sig en almindelig tendens ind, hvorefter man bliver mere ligeglad med overholdelsen af anmeldelsesfristen, hvorfor vi har måttet gribe til at indskærpe bestemmelsen, når skader anmeldes for sent.

Blandt de afviste sager findes en, der var for sent anmeldt, men som dog var af en sådan art, at styrelsen måtte afvise den, trods vor vante velvillige behandling. En kvindelig kontorassistent anmeldte den 22. aug. 1949, at hun 17 måneder tidligere var faldet på gaden, og samtidig, at hun igen for 9 måneder siden var faldet. I begge tilfælde var hun dog fortsat med sit arbejde, hun havde ikke tid til at være syg, sagde

hun. Men så fik hun i februar 1949 tid til at være syg, og derefter indgav hun anmeldelse og gik til læge for at få sygemelding, der dog ikke kom til at lyde på at være en følge af de nævnte fald.

Vi måtte i dette tilfælde sige nej, der var intet bevis for, at hun nu var sygemeldt på grund af tilskadekomst.

Opfattelsen af, hvad der er ulykker, der kan henføres under foreningens erstatningspligt, er meget varierende; olieeksem, der er en udpræget erhvervsy sygdom, bliver regelmæssigt opfattet som hørende under erstatningspligten; det i beretningen nævnte tilfælde nr. 15111 er vist et af yderpunkterne, hvis ikke nr. 14948 kan betegnes således. Hjerteslag kan ikke henføres under forsikringsområdet, hvorfor vi også måtte afvise kravet om erstatning.

Som foreskrevet har styrelsen forelagt samtlige afgjorte skadesager for skadeudvalget, der har afgivet følgende erklæring:

Undertegnede medlemmer af skadeudvalget har gennemgået de os tilsendte skadesager for regnskabsåret 1948/49, 6 dødserstatninger, 29 invaliditetserstatninger, 8 afviste og 23 frafaldne, og skal ved nærværende meddele, at vi ikke har bemærkninger til de truffe afgørelser.

Fredericia, d. 23. marts 1950.
sign. N. J. Olsen.

København, d. 3. april 1950.
sign. N. Chr. Madsen.

Antallet af medlemmer i foreningen er steget med 386. Det er ikke så meget som foregående år, hvor vi kunne notere en ualmindelig stor fremgang. Ialt har vi ved regnskabsårets slutning 7816, hvoraf de 450 er pensionister.

Blandt afgangene ser vi 22 udmeldelser, men det er værd at bemærke, at ingen af dem skyldes utilfredshed med afgørelser, der er truffet i skadesager. Vi har — som sædvanlig, kan man sige — ikke haft vor voldgiftsret i virksomhed.

Foreningens regnskabsmæssige stilling er særdeles tilfredsstillende ved årets slutning.

Præmieindtægten har været 11 000 kr. større end året forud; de udbetalte erstatninger er også steget, det er en naturlig følge af det større medlemsantal; vi har udbetalt ca. 8 000 kr. mere end det foregående år.

Årets driftsoverskud er på 11 419 kr., som er fordelt med 5 000 kr. til skadereservefonden og 6 419 kr. til reservefonden.

Skadeerstatningernes størrelse i forhold til præmieindtægten har for det afsluttede regnskabsår været 65 pct. af præmieindtægten; i det forudgående tiår lå procenten på 74, så også på dette område må det nu afsluttede driftsår siges at være ganske pænt.

I samarbejde med de øvrige kooperative foreninger, Vejlekassen og Forsikringsforeningen, er der udsendt en ny agitationsplakat, der er ophængt på arbejdspladserne.

Vi har for vort vedkommende ikke mærket til nogen virkning af den nye plakat, det har kun bekræftet

vor tidligere opfattelse, at den eneste reelle agitation sker ved personlig påvirkning, først og fremmest ved de repræsentanter, foreningen har, og som gør noget ved tegningen.

Vi har stadig een arbejdsplads, hvor vi er forholdsvis småt repræsenteret, det er Aarhus Centralværksted. Ved hjælp fra et af repræsentantskabets medlemmer fik vi anvist en mand, som vel har tegnet et par eller tre forsikringer, men han er ikke blevet det store sus, vi havde fået stillet i udsigt.

Vi har sådan set haft mere glæde af et lokalt konkurrencemoment, som har fået en ellers ukendt mand til at tegne en halv snes stykker, det er mere, end der ellers er tegnet på centralværkstedet hele året.

Forsikringssummen andrager for sidste år 62 mill. 412 000 kr., det er en stigning på nær ved 5 mill. kr. i forhold til forrige år.

Foreningens formue, der forrige år var 169 161 kr., er for det nu afsluttede regnskabsår steget med 11 564 kr. til 180 725 kr.

Regnskabet er revideret af foreningens revisorer, d'hr. C. F. W. Poulsen og A. Heede, der intet har fundet at bemærke.

Hermed skal jeg på styrelsens vegne overlade beretning og regnskab til repræsentantskabets bedømmelse og — forhåbentlige godkendelse.

Repræsentantskabets formand, M. S. Lyngesen: Takker forretningsføreren for den aflagte beretning. Beretningen og regnskabet indankes herefter til diskussion.

P. Jørgensen: Støtter tanken om forsikring for uheld ved fodboldspil. Giver formentlig ingen større risiko.

Fra centralværkstedet i Aarhus har vi anmeldt en repræsentant, der har påbegyndt et propagerende arbejde; derfor er vi ikke tilfreds med, at styrelsen har taget en repræsentant, der selv har meldt sig, og som nu lukrerer af den andens arbejde. Ham, vi har udpeget, har vist gode evner i andre forsikringsforeninger.

J. K. F. Jensen: Vi har ikke antaget den omtalte mand, der har meldt sig selv. Vi har henvist ham til et samarbejde med de andre repræsentanter, vi har i centralværkstedet, Aarhus. (Oplæste de udvekslede skrivelser).

Ch. Petersen: Omtalte et tilfælde, hvor der var ydet dødsstatning. Ville gerne høre lidt nærmere om dette tilfælde, der efter beretningen ser tvivlsomt ud.

Statistikken burde formentlig vise de sidste 10 år og ikke som nu begynde forfra igen efter de første 10 års forløb. Giver ikke et helt rigtigt billede.

P. Jørgensen: Den ene af vore agenter er godt kendt og vant til at tegne til Vejlekassen. Man bør fra styrelsens side være forsigtig og ikke gribe ind midt i det propagandaarbejde, der er i gang.

J. K. F. Jensen: Hvis vi havde i sinde at antage den nye agent i Aarhus, ville vi have talt med medlemmet af vort repræsentantskab, men vi har slet ikke tænkt på at tage ham.

Dødsstatning er ydet, fordi manden fik en blodprop som følge af sengelejet efter tilskadekomsten.

Gustavsen: Efter 10 års statistik gennemgik vi de forskellige fareklasser og forhøjede A II for dagpenge.

Vi er derfor begyndt forfra for netop at få overblik over resultatet efter de nye præmier, så vi kan bedømme efter flere års forløb, hvorledes præmierne står i forhold til erstatningerne. Ellers skal vi tage en aktuar til at gennemgå hele materialet. Også den gamle statistik er bevaret, så den kan tages med i en eventuel ny beregning.

Ch. Petersen: Min mening var, at når vi havde nået 10 år, skulle vi lade det ældste år gå bort, så havde vi stadig en 10 års periode at se resultatet på.

J. K. F. Jensen: Ch. Petersens forslag ville medføre et betydeligt arbejde og ikke vise, hvilket resultat præmieforhøjelsen har medført.

Beretningen og regnskabet godkendtes herefter enstemmigt.

ad dagsordenens punkt 3, — valg i henhold til vedtægterne.

Styrelsen: forretningsfører: J. K. F. Jensen. Sekretær: fhv. godsekspeditor C. A. Gustavsen. 3. medlem: maskinarbejder Hj. Jensen.

Udover styrelsen valgtes: kasserer: billetkasserer P. From Hansen. Stedfortræder: lokomotivfører E. Greve Petersen.

Formand for repræsentantskabet: overtrafikassistent M. S. Lyngesen.

Næstformand for repræsentantskabet: overportør Meldgaard Kristensen.

Revisor: fhv. sekretær C. F. W. Poulsen.

Revisorsuppleant: stationsforstander F. Remfeldt.

Skadeudvalg: pens. banearbejder N. C. Madsen, togfører N. J. Olsen.

Suppleant til skadeudvalget: lokomotivfører Sv. Suneson (for begge).

Formand for voldgiftsretten: overkirurg dr. Hans Wulff.

Medlemmer af voldgiftsretten: trafikinspektør J. Okkels, sekretær Chr. Vejre.

Suppleanter: trafikkontrolør Carl Andersen (for trafikinspektør J. Okkels), overportør Meldgaard Kristensen (for sekretær Chr. Vejre).

ad dagsordenens punkt 4, — fastsættelse af lønninger.

Forretningsfører J. K. F. Jensen: Styrelsen foreslår de nugældende lønninger med den automat, der har været gældende i de senere år, bibeholdt. Styrelsen stiller også forslag om, af de nuværende diæter forbliver uforandrede.

Styrelsens forslag vedtaget.

ad dagsordenens punkt 5, — eventuelt.

Forretningsfører J. K. F. Jensen takkede for valget, også på de andre genvalgtes vegne.

Må absolut appellere til vore repræsentanter og agenter om at vise Uheldsforsikringsforeningen den største interesse ved at anbefale tilgang.

Mødet sluttede kl. 18.

Vi skal i det følgende nummer bringe Uheldsforsikringsforeningens regnskaber m. m.

Red.

Taksigelser.

For den opmærksomhed, der vist mig ved min afgang fra tjenesten, bringer jeg hermed min hjerteligste tak.

En særlig tak til kollegerne i Odense for godt kammeratskab i de forløbne år.

pens. lokomotivfører *K. Knudsen*, Odense.

Hjertelig tak for venlig deltagelse ved min kære mands, pens. lokomotivfører *V. T. E. Lund*, Odense, død og begravelse.

Marie Lund.

Medlemslisten.

Optaget som ekstraordinære medlemmer pr. 1-7-1950.

Pens. lokomotivførere:

- S. Overgaard, Skanderborgvej 5, 4., Aarhus.
- K. Knudsen, Roarsvej 23, Odense.
- J. Hansen, Højgade 22, Randers.
- K. R. J. Olsen, Landlystvej 66, Valby.
- C. M. Madsen, Strandgade 28, Vordingborg.
- C. A. G. Jensen, Falkevej 4, st., Fredericia.
- G. E. J. Raarup, Baunes Plads 4, Aarhus.

Statsbanepersonalets Sygekasse.

Jernbanelæge, Svend Thygesen, Grøndals Parkvej 110, København, er bortrejst fra 9. juli—6. august og fra 25. august—4. september d. å.

Lægetilsynet med distriktet varetages i nævnte tidsrum af læge Porse, Aalekistevej 81, tlf. Damsø 5596.

Konsultationstid: kl. 12—13, torsdag tillige kl. 18—19, lørdag dog kl. 9—10.

Jernbanelæge H. Tange Jessen, Ndr. Fasanvej 180, København, er bortrejst fra 15. juli—15. august d. å.

Lægetilsynet med distriktet varetages i nævnte tidsrum af læge Holger Madsen, Hillerødgade 112, tlf. Godthaab 9302 (kl. 8—9).

Konsultationstid: kl. 13—14, fredag tillige kl. 18—19, lørdag dog kl. 11—12.

Jernbanelæge W. Ottesen, Belgiensgade 8, København, er bortrejst indtil 1. august 1950.

Lægetilsynet med distriktet varetages i nævnte tidsrum af læge Sv. Reinert, Amagerbrogade 59, tlf. Amager 13, der holder konsultationstider som jernbanelægen.

Indplacering i anciennitetsrækken.

Efter at have overstået Jernbaneskolens lokomotivfyrbøderkursus med påfølgende eksamen er følgende lokomotivfyrbødere, der er overgået fra Sydfynske

Jernbaner som aspiranter, indplaceret i personalehåndbogen for 1950 således:

- C. V. Rasmussen, Næstved (efter C. B. Nielsen, Korsør, side 242).
- G. V. Brügge, Padborg, (efter E. Laursen, Aarhus H., side 242).
- L. R. P. Lyng, Næstved, og H. C. Rasmussen, Padborg, (efter H. C. Jessen, Padborg, side 242).
- J. Hansen, Padborg, (efter P. H. W. Brag, Fredericia, side 242).

Sangforeningen.

Lokomotivførernes Sangforening afholder udflugt tirsdag den 15. august d. å.

Deltagerne samles kl. 10,50 ved Enghave station, hvorfra vi kører ud på en herlig tur.

Første del af turen ender ved et smukt beliggende sted, hvor den medbragte frokost nydes, og hvor vi tilbringer et par fornøjelige timer.

I tilfælde af dårligt vejr kan vi komme i hus.

Anden del foregår gennem et smukt landskab og ender ved et idyllisk sted, hvor foreningen er vært ved en middag. Der er der også lejlighed til et par timers fornøjeligt samvær.

Tredie del af turen slutter på Toftegårdsplads ca. kl. 23,00.

Prisen pr. deltager er 12 kr. — Ikke-medlemmer 20 kr.

Anmeldelse om deltagelse kan ske til formanden, S. A. Andersen (Stig), Rødtjørnevej 32, Vanløse, telf. Damsø 2547, og kassereren, Aage Hansen, Rosenhaven 7, Valby, telf. Valby 5831, eller på de fremlagte lister på opholdsstuerne.

Sidste frist for anmeldelse er mandag den 7. august kl. 12,00.

p. b. v.

S. A. Andersen (Stig).

Vil du nu bare se dér! - Olsen, - der er sgu da osse altid så meget i vejen!

Regnskab for Statsbanepersonalets Sygekasse.

(Sluttet).

Status pr. 31. marts 1949.

AKTIVER:

Beholdning i kassererkontoret:	
Kontant	72 845,21
Handelsbanken	28 563,99
	101 409,20
	101 409,20

PASSIVER:

Invalideforsikringsfondens kapital:	
Saldo pr. 1/4-48	41 194,05
Overført ifølge driftsregnskabet ..	290 010,58
	331 204,63
÷ indbetalt til fonden	229 795,43
	101 409,20
	101 409,30

Foranstående regnskaber med status for sygekassen og invalideforsikringen for tidsrummet 1/4-48—31/3-49 er afsluttet pr. 31/3-49 og godkendt af bestyrelsen den 20. september 1949.

København, den 20. september 1949.

I bestyrelsen:

Johnsen.

*J. P. Petersen. V. E. Hansen. P. Madsen. C. A. A. Larsen.
N. A. Jensen. C. Wieth. E. J. Danielsen. F. Nielsen.
K. B. Hansen. C. Holm. S. Jørgensen. J. K. Jensen.*

Foranstående regnskaber med status er revideret og fundet i overensstemmelse med bøger og bilag. Beholdningerne er os foreviste. Samtlige obligationer er forsynede med den i tilsynsreglernes § 6 krævede påtegning.

København, den 21. september 1949.

L. Thorup.

C. Wieth.

Medlemstal pr. 31/12-47: 40 569 nydende, 85 bidragydende.

Medlemstal pr. 31/12-48: 41 206 nydende, 84 bidragydende.

Antal personer pr. 31/12-48: 52 336 nydende.

P. E. Rousings Legats driftsregnskab.

1. april 1948—31. marts 1949.

INDTÆGT:

A 9. Renter og udbytte 160,00 kr.

UDGIFT:

B 22. Udbetalte understøttelser 160,00 kr.

Status pr. 31. marts 1949.

AKTIVER:

Obligationsbeholdning:

4 % Kreditkassen for Husejere i København:	
1 stk. afd. D. nr. 20240 à 2 000	2 000,00 kr.
1 stk. 2. afd. 1. serie litra D. nr. 3903 à 2 000	2 000,00 »
	4 000,00 kr.

Beholdning i kassererkontoret: Kontant 40,00 »
4 040,00 kr.

PASSIVER:

Legatets kapital	4 000,00 kr.
samt de ved årets udgang endnu ikke udbetalte renter	40,00 »
	4 040,00 kr.

Jernbanemandens legats driftsregnskab.

1. april 1948—31. marts 1949.

INDTÆGT:

A 10. Renter og udbytte 35,00 kr.

UDGIFT:

B 23. Udbetalte understøttelser 35,00 kr.

Status pr. 31. marts 1949.

AKTIVER:

Obligationsbeholdning:

3½ % Kreditkassen for Husejere i København:	
1 stk. litra C. nr. 6756 à 1000 ..	1 000,00 kr.
Beholdning i kassererkontoret ..	0,87 »
	1 000,87 kr.

PASSIVER:

Legatets kapital	1 000,00 kr.
samt de ved årets udgang endnu ikke udbetalte renter	0,87 »
	1 000,87 kr.

Ovenstående regnskaber er revideret og fundet i overensstemmelse med foreliggende bilag.

København, den 21. september 1949.

L. Thorup.

C. Wieth.

REDAKTION:

*E. Greve Petersen (ansvarhavende), Aage Hansen.
Hellerupvej 44, Hellerup.
Telefon Hellerup 7269.*

ANNONCE-EKSPEDITION:

Hellerupvej 44, Hellerup.
Telefon Hellerup 7269. — Kontortid kl. 10—16.
Postkonto 20 541.